

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 250 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea în casă, 10 cr. pe lună mai mult.

Pentru administrație:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai pe un an înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Uniunea personală.

I.

Guvernul maghiar, în fața progreselor politice ce fac naționalitățile dincolo de Laita, începe a se nedumeri. Și dacă guvernul maghiar își ese din fire, atunci trebuie să șicem, că o grea povară apasă pe toți politiciii maghiari de ori-ce nuanță politică.

Unui guvern nu-i este permis a se pronunța prin organele sale de publicitate asupra unor chestiuni politice, fie cât de grave, decât numai în acel caz, când pertractările începute pe cale pacifică nu au putut ajunge la nici un rezultat favorabil sau conciliabil.

Pe această cale lucră diplomația înaltă europeană. Pe această cale ar trebui să lucre și preținșii cultivători ai Orientului.

Omul politic — întru adevăr politic — și despre ceea-ce șicie cu siguranță, și încă se face, că nu șicie, ear' aceasta o face cu intențiunea, ca să audă din gura prostului mai mult chiar decât șicie.

Sînt slabi politiciii Maghiarii, precum slabi au fost în toate timpurile. Ei întotdeauna nu au putut și nici nu au fost în stare să păstreze secretul politic.

Ear' a trada un secret politic însemnează de multe-ori a omori o națiune în planurile și aspirațiunile sale.

Ni se pare, că politiciii maghiari, îmbătăți de supremația ce o au asupra naționalităților nemaghiare din Ungaria, nu mai vîd cele-ce se petrec nici în monarchia noastră, nici în giurul monarchiei, dar' nu vîd nici cele-ce se pregătesc chiar aici în propria noastră patrie și chiar prin ajutorul lor.

Ei țin că Ungaria este maghiarizată. Acesta este un neadevăr ce se dovedește și de ei.

Ei țin, că națiunea maghiară este stavila neînvinșă față cu cutropitorul dela Nord. Un alt neadevăr, despre care a mai lungi vorba însemnează a perde timpul.

Și tot ei se cred a fi normativi în politica externă a monarchiei. Un alt neadevăr acesta, care cu atât este mai ridicol, cu cât vedem pe Maghiari, că încep a se imblîndi și de ei.

Și eată cum!

Curentul centralistic începe a se întări din ce în ce mai mult în cealaltă parte a monarchiei noastre.

Ministerul Taaffe se compune astăzi din tot atâți patrioți adevărați au-

striaci, care au în vedere binele și prosperarea tuturor popoarelor din monarchia austro-ungară. Ministerul Taaffe voește ca să se bucure de beneficiile statului deopotrivă toți locuitorii monarchiei. Ministerul Taaffe voește să introducă pe fiecare popor și provincie din această monarchie în drepturile politice.

Acest curent favoritor pentru toate naționalitățile din întreaga noastră monarchie este salutat cu multă bucurie din partea naționalităților. Singuri Maghiarii sînt aceia, care strigă, care se neliniștesc și care nu pot suferi crearea unor stări de lucruri, care i-ar jigni în domnia lor, câștigată și aceasta prin tradarea de patrie dela anul 1866.

După douăzeci-și-doi de ani de domnie Maghiarii se vîd tot în acele poziții, din care au plecat la anul 1866.

Așa încă istoric, care se va ocupa cu acești douăzeci-și-doi de ani ai domniei ungurești, va trebui să însemneze pe paginile istoriei: douăzeci-și-doi de ani de nepuțințioasă domnie ungurească.

Precalculat a fost dualismul în forma cum s'a creat încă dela începutul lui. Precalculat a fost cu deosebire din partea politiciilor maghiari, începînd dela Deák și până la actualul ministru-president Coloman Tisza.

La început cu blîndețe, ear' la capăt cu furie; la început cu frate Ioane, la sfîrșit cu „teremtette“.

Maghiarii cugetau, că prin noul sistem de guvernare dualistic Ungaria are să devină un stat curat național-maghiar. Maghiarii cugetau, că Românii, Sașii și Croații, de dragul cavalerescei națiuni maghiare o să se lapede de limbă, port și datini, înhămîndu-se ca nisece sclavi urgisiți la carul triumfal al maghiarismului.

Amară amăgire.

Românul este astăzi mai român — aici în Ungaria, — decât la anul 1866. Și tot asemenea Sasul, Croatul și Slovacul.

Aceasta pentru-că naționalitatea vătămată a revoltat conștiința națională a naționalităților, îndemnându-le, de a respinge cu multă rezoluție atențatul îndreptat contra maiestății lor naționale.

Această rezistență națională dovedește, că Maghiarii nu au fost în stare a ne câștiga dragostea noastră, dar' nu au fost în stare nici a se încrede în propria lor domnie.

Vedîndu-se acum Maghiarii nesiguri acasă; vedîndu-se strîmtoși de politiciii vienezi cu idei noi, încep a

amenința lumea cu învechita idee: uniunea personală în potestatea domnitorului.

Și cine vine cu astfel de idei?

Cel mai acreditat și guvernamental, cunoscutul „Pester Lloyd“. Maghiarii se cugetau, că dinșii cărmușe și cealaltă parte a monarchiei noastre.

Întru pași în această idee, se cugetau în poziția, de a pute încheia pace sau a declara războiu dușmanilor monarchiei.

Lumea era sedusă a crede, că guvernul maghiar șede pe un Tron neresturnabil, de pe care numai poruncese și toate se întîmplă după voință.

Ei erau, care diceau, că nu există cestiunea naționalităților în Ungaria. Și tot ei erau, de altă parte, care puneau în gura Monarchului nostru cuvinte la adresa naționalităților. O dovadă aceasta, că naționalitățile existau, că naționalitățile își reclamau drepturile lor.

Și ce minune!

Chiar în momentul, când cu deosebire noi Românii ne afirmăm mai cu tărie, când noi Românii sacrificăm pentru binele patriei cei mai valoroși oameni ai noștri prin închiderea în temnițele statului, pe atunci se arată pe arena politică contele Schönborn.

Și este destul, ca să se arete un conte Schönborn, nu pe pămîntul Ungariei, ci pe pămîntul Austriei, și compatrioții noștri să se simță amenințați în amorul lor, să se simță loviți în idealul lor, ca după toate acestea să dică: Afară de persoana Regelui nu avem nimic comun cu Austriacii.

Un foarte periculos razim și-au ales politiciii maghiari, când în cestiuni politice de atîta importanță vin a enunța atari teorii. Deoarece tot cu acel drept, cu care se provoacă dinșii chiar astăzi la uniunea personală, tot așa pot să se provoace mâne și naționalitățile din Ungaria la acea uniune.

Scim cu toții, că Monarchia austro-ungară, nu este o monarchie compusă prin cuceririle unui singur popor. Monarchia noastră este compusă din țeri și popoare, care și-au încredințat existența lor glorioasei Case a Habsburgilor. Așadar' nici Germanul, nici Cechul, dar' nici Polonul sau Maghiarul nu poate dice, că a cucerit prin forțe pămîntul numit astăzi Austro-Ungaria.

Acest drept îi compete singur și numai Casei domnitoare, care singură

a știut a cuceri inimile popoarelor sale și a le încălzi pentru idealul patriei comune și al Tronului.

Aici este în toată puterea cuvîntului uniunea personală, nu numai a Ungariei, ci a tuturor provinciilor din această monarchie. I. M.

În ședința sa de ieri, direcțiunea Institutului tipografic a sîvîrșit un act important. Locurile vacante de directori ai acestei societăți s'au ocupat prin alegerea d-lor: Antonie Mocsonyi, Dr. Alexandru Mocsonyi, Vincențiu Babeș și Coriolan Bredeceanu.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 13 Octomvrie st. v.

Reconstruirea ministerului austriac, respective apropierea contelui Taaffe, prin intrarea în cabinet a ministrilor Zaleski și Schönborn, tot mai mult de dreapta federală-națională a parlamentului austriac, prin care împregiurare tot mai mult devine minister de partid, ear' nu preste partide, cum a fost la început, îi face și pe opoziționali Austriei să se strîngă laolaltă. Clubul germano-austriac, sub presiunea d-lui Plener a ținut alaltieri o ședință, în care numitul president, într'o vorbire lungă, a cerut în demnitatea, de a pute negocia cu celelalte fracțiuni opoziționale, cu scopul de a le uni pe toate. Unirea opoziției austriace, a șis d-l Plener, este necesară, pentru a pute combate cu succes cabinetul, care prin numirea lui Schönborn a făcut un pas mare spre federalism și spre dreptul de stat boem.

În preajma alegerilor parlamentare din România primesce „Pol. Corr.“ din București următorul comunicat: „Ministru-president și ministru de interne Teodor Rosetti a adresat pe baza unui conclud al consiliului de ministri tuturor prefecților și celorlalți funcționari, care au amestec în alegeri, o scrisoare circulară, prin care li se ordonă cu toată strictețea să se rețină dela ori-ce fel de influințare ilegală a alegerilor, după-ce cabinetul pune cel mai mare preț, ca din alegeri să ese la lumină voința nefalsificată a națiunii.“

Alarma războinică începută de „Fremdenblatt“ este serios discutată de presa Germaniei. Ea nu dubitează, că faptele împărțite de foaia austriacă sînt pe deplin motivate, dar' nu crede, că Rusia ar avî în adevăr intențiuni agresive față cu Apusul. „Die Post“ dice, că este prin situațiunea generală

a Europei cu desăvîrșire exclus, ca Rusia să facă pregătiri pentru o acțiune războinică contra Apusului. Dela visita împăratului Wilhelm în Rusia au rămas relațiunile neîntrerupt bune și amicale. „De aceea, continuă foaia din cestiune, va face bine publicul să se ferească de ori-ce îngrijire, despre care nu se șic prin cine și în al cui favor a fost răspîndită în lume.“ „Börsen-Zeitung“ numește împărțirile lui „Fremdenblatt“ scoiri tătăresci, care sînt cauzate numai prin confușiile interne din Austria.

La scirea, că în Alsația-Lorena circulă portretul prințului Alexandru de Battenberg cu inscripția „rege al țerilor imperiale“, scrie „Die Post“: „Sub împăratul Frideric s'a ventilat în adevăr cestiunea, de a concrete țerile imperiale ex-principelui Bulgariei. Amicii Battenberg-ului, care fac acum propagandă atât de puerilă pentru dînsul, se vede că nu șic, că cauza lui dela început a fost fără prospecte, după-ce n'a existat nici cea mai mică garanție, că prințul Alexandru va fi mai credincios împăratului german decum a fost Țarului rusesc.“

Apropierea între Turcia și Rusia câștigă teren la Petersburg. Ea a fost inițiată prin primirea cordială ce s'a făcut marelui-principe Constantin la Constantinopol. Guvernul rusesc nu e nefavorabil acestui curent. „Extrablatt“ primesce din Petersburg scirea, că dacă evenimentele ar sili pe Turcia să iee măsuri pentru întărirea autorității sale în Macedonia, Rusia nu ar contrădice acestor măsuri, presupunînd, că ele nu vor veni în conflict cu umanitatea și cu politica tradițională a Rusiei, de a protegia pe creștinii Orientului.

Măsurile luate de guvernul francez contra străinilor, care petrec în Franca, au supărat foarte mult pe emigranții polonezi, căci aceștia sînt loviți în mod extraordinar de aceste măsuri. După-cum se comunică foilor din Lemberg, guvernul francez a dispus, că pentru hatrul Rusiei, Polonezii din Franca, care în urma măsurilor luate vor avî să declare, care le este patria, n'au să fie considerați ca Polonezi, ci ca Ruși, cei din Lituania și Polonia-rusească, ca Germani cei din Germania și ca austriaci cei din Galizia. Această măsură se va aplica chiar și față cu emigranții polonezi, care sînt stabiliți de 66 ani în Franca. Această „ignorare a națiunii lor“ a indignat pe Polonezi.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Iermolai și morăreasa.

Din „Memoriile unui vîntător“.

De

Ivan Turgenjev.

Traducere de I. C. Panțu.

(Urmare.)

Din gîrlă se ridică ceață și giur împregiur era liniște, se aușia numai glasul cărștelor și roatele dela moară, care făceau un șgomot regulat; stropii de apă se aușiau cădînd de pe spițele roatelor, ear' iazul morii trecea repede peste zăgaz. Pe când Iermolai cocea picioicii în spuză, ațpișii, dar' în scurtă vreme un șgomot oare-care mă trezi din somn. Ridicai capul și, spre marea mea mirare, zării pe morăreasa, că șede pe un ciubăr întors și stă de vorbă cu prietenul meu de vîntătoare. Îndată-ce am observat-o cum era îmbrăcată, cum își poartă corpul, cum vorbește, am vîdît, că morăreasa trebuie să fi fost undeva în vre-o casă bună la vre-un proprietar, căci se vedea, că nu era nici țerancă, dar' nici fată de oraș. Privindu-o mai cu băgare de seamă, puteam să-i dau treizeci de ani. Fața ei palidă și slabuță arăta, că a fost odată o fată frumoșică; cu deosebire ochii îmi plăcuseră foarte mult; erau mari și exprimau tristețea; ea își puse cotul pe genunchi și fața și-o ținea propiță în palmă, ear' Iermolai ședea

întors cu spatele cătră mine și arunca așchii pe foc.

„În Seltuchina s'a ivit earăși boala de vite“, grăi morăreasa, „tatălui meu i-au murit două vaci. Doamne apără!“

„Cum sînt porcii voștri?“ — întrebă Iermolai rar de tot.

„Sînt buni, le merge bine.“

„Nu 'mi-a dat nici un purcel nimenea, n'ai puté să-mi dai unul?“

Morăreasa tăcu și suspină.

„Cine este cu dumnea-ta?“ întrebă ea mai apoi.

„Proprietarul dela Costomarovă.“

Iermolai aruncă nisece vreascuri de brad în foc; vreascurile începură să părăse veseli un fum alb și des se ridică din toate părțile.

„De ce nu ne-a lăsat bărbatul tîu în casă?“

„Îi este frică.“

„Îi e frică? Lui buflea așa să-i fie frică! Nu mai spune. Ascultă, dragă Arino Timofeevo, adă-mi un păhărel de rachiu.“

Morăreasa se ridică și se perdî prin întunec, ear' Iermolai începî să cânte încoțșor:

Pe mândra ca s'o zăresc,

Cismele 'mi-se tocesc. . .

Arina se întoarse cu un ulciur și cu un păhărel; Iermolai se sculă în picioare, își făcu o cruce și beu lacom. „Îmi place“, grăi el scurt.

Morăreasa se aședă earăși la locul ei pe ciubărul întors ce se afla alături.

„Ei, Arino Timofeevo, ești încă tot bolnavă?“

„Da, sînt bolnavă.“

„Ce-ți lipsese?“

„Noaptea mă muncesce tusa.“

„Domnul de colo 'mi-se pare, că doarme“, — dîse Iermolai după o pauză. — „Nu merge la doftor Arino, căci și așa are să-ți fie mai rău.“

„Nici nu merg.“

„La mine însă a-i puté veni.“

Arina plecă capul.

„Am să-mi alung nevasta la dracu“, — continuă Iermolai, — „așa 'i se și cuvine.“

„Ascultă, Iermolai, n'ar fi bine să scoli pe dl de colo, căci s'au mai copt picioicile?“

„Lasă-l să horcăie“, — grăi pe aci încolo credincioasa mea slugă, — „a alergat mult și-i tinesce somnul.“

Atunci începî să mă mișc, ear' Iermolai sări drept în picioare, veni la mine și dîse:

„S'au copt picioicile; vrei să mînceai?“

Eșii din șopron; morăreasa se ridică și ea și voi să plece; eu însă îi vorbi:

„De mult aveți moara asta?“

„Vor fi doi ani la Rusali.“

„De unde e bărbatul tîu?“

Arina n'a înțeles întrebarea.

„De unde e bărbatul tîu?“ — repeși Iermolai ca glas tare.

„Din Belev, el este un tîrgoveț din Belev.“

„Și tu ești de acolo?“

„Nu, eu am fost fată în casă la un boer, eram pe proprietatea lui.“

„La cine ai fost?“

„La d-nul Svercov; acum însă sînt liberă.“*)

„La Svercov? Cum îl cheamă altfel?“

„Alexandru Silici.“

„Ai fost fată în casă la el?“

„De unde șic? Așa este.“

Mă uitam la Arina cu o mare curiositate și luam seama la mișcarea ei.

„Cunosc pe stăpînul tîu de mai înainte.“

„Îl cunosci?“ grăi Arina și-și plecă capul spre pămînt.

Trebuie să explic cetitorului de ce vorbele mele au impresionat-o pe Arina.

Pe când eram în Petersburg am făcut cunoștință cu un domn Svercov; avea un post însemnat și în societate trecea de un om foarte capabil și studiat. El avea o nevastă foarte grasă, cam nebunatică, plîngea lesne de tot și era și rîutăcioasă, — era, pot dice, un butuc de nevastă cum se află cu sutele. Avea și un băiat, singurul, care avea să-și poarte numele, un nebun și un prostănac dela roată. Svercov avea o înfățișare, care nu prea plăcea lumii; într'o față lată aproape în patru muchi străluciau doi ochi șireți de soarece, ear' nasul lui mare și ascuțit era provîdît cu nisece nări căscate. Părul lui sur stătea drept în sus, ca coama porcului, deas-

pra frunții sale pline de crețe, ear' buzele lui subțirele erau pururea în mișcare și produceau un ris greșos. Domnul Svercov stătea de obicei cu picioarele cam crăcite și mînilor lui grășcioare le ținea pururea în buzunar.

Odată mă primblam prin oraș cu el într'o trăsură. Ne petrecuserăm amîdoi o bucată de vreme și vorbirăm multe de toate, până când el, ca un om plin de experiență și cu trecere, începî să-mi arete, care este „calea cea adevărată“ în lume.

„Permiteți-mi să vă observ“, dîse Svercov în glasul lui ca de pasere, „că voi tinerii de astăzi vorbiți de toate și vă dați părerea despre ori-ce lucru. Voi vă cunoașceți încă prea puțin țeara voastră, Rusia, domnilor, nu o cunoașceți de loc. . . așa este! Voi ce-țiți numai cărți nemșeci! Îmi istorisiți mie de cutare și de cutare lucru, în sfîrșit se venim la clăcași; bine, nu am nimic în contră; dar' una v'o spun, că nu cunoașceți acest soi de oameni!“ — Svercov strînută tare și luă o prisă de tîbac. „Permite-mi să vă istorisesc o anecdotă ca exemplu, care, cred, că te va interesa“. Svercov tuși încetinel. „D-ta cunosci, 'mi-se pare, pe nevastă-mea. Sînt convins, că aveau de se afla o doua-mai bună, și d-ta îmi vei da poate toată dreptatea. Servitoarele ei trăsesc foarte bine pe lîngă ea, trăsesc ca în paradis! Însă nevasta mea 'și-a luat principul, de a nu ține servitoare mări-tate, nu-i place și s'a hotărît, scii. . . . se întîmplă copii, și cum e de obicei, — căci dacă datorința de căpetenie a unei servitoare

*) Fusesse clăcașă la proprietate boerască.

Congresul național-bisericesc gr.-or.

(Raport special al „Tribunei“.)

Sibiu, 12 Octombrie v.

Raportul comisiei exmisse pentru revizuirea socotelilor fundațiilor lui Gojdu.

(Urmare și fine.)

III. Congresul din acest an, sub Nr. 179 mulțumind bărbaților din reprezentanță și din comitetul administrativ, ia conclud a îndeplini intențiunile testatorului prin aceea, că dispune transmutarea averii mișcătoare din Pesta la metropola din Sibiu.

S'a pronunțat în fine Măritul congres la anul 1886, după-cum se vede din protocolul seu de atunci la Nr. 193.

Cu această ocaziune s'au examinat socotelile pe anii 1881—1884 inclusiv.

Anii acestia din activitatea reprezentanței fundațiilor și a organului ei executiv se pot numi începutul mergerii spre stabilitate, căci s'au realizat transmutarea averii mișcătoare și în parte organele de administrație — cassa — acolo unde are să fie după testament și unde are să rămână pentru vecii vecilor, adică lângă capul metropoliei sau lângă metropolitul. Am șis numai în parte, deoarece reprezentanța și comitetul seu administrativ încă tot nu se află lângă metropolit, unde negreșit li se cuvine a fi.

Tot cu buna chibzueală mergând înainte în administrație, averea licuidă a fundațiilor s'a urcat până la finea anului 1884 dela 397,301 fl. 80 cr., la suma de 662,962 fl. 46 cr.

Congresul, cu ocaziunea sus atinsă, a făcut o dispozițiune, care intenționează, ca consistorul metropolitan în fiecare an să poată examina socotelile anului precedent al reprezentanței. Acest conclud până acum nu s'a putut duce în deplinire, dovadă, că socotelile anului 1885, și numai acestea singure, abia în acest an s'au putut examina. Causa acestei întârzieri zace parte în natura agendelor, care nu se pot finaliza în fiecare an până la timpul, când consistorul metropolitan se întrunește, parte în modul de rezolvire a examinării socotelilor din partea consistorului metropolitan, care cerând deslușiri dela reprezentanță într'ună ori într'alta din afacerile fundațiilor, prevederea cu clausula examinării se pune totdeauna cu câte un an mai târziu, deoarece consistorul metropolitan se întrunește pe an numai odată.

IV. Despre administrația și socotelile anului 1885 comisiunea subterne următorul Raport

Administrațiunea se îndeplinește, după-cum se știe, prin reprezentanța și prin comitetul administrativ.

Cea dintâiu, compusă din Excelența Sa P. S. metropolit Miron Romanul ca președinte, din P. S. Lor părinți episcopi Ioan Popasu și Ioan Mețianu și din domnii Ioan cav. de Pușcariu, Dionisie Poynar, Dr. Iosif Gall, Atanasie Cimponeriu, Iacob Bologa și Avram Berlogia, a ținut în decursul anului 1885 în 2 sesiuni 8 ședințe.

Lucrările mai însemnate ce le-a îndeplinit în aceste ședințe au fost:

a) Alegerea d-lui Dr. Iosif Gall în reprezentanță și totodată în comitetul administrativ în locul răposatului George Sztupa.

b) Dispozițiunile luate pentru a îndeplini locul răposatului D. Ionescu în calitate de exactor, cu care funcțiune era intrunită și contabilitatea. Aceasta s'a regulat așa, că dl G. Szerb, care a fost și este și acum advo-

este, de a avé în vedere totdeauna binele și interesele stăpânei, atunci ei i-ar fi tot una și nu s'ar mai pute ocupa cu toată băgarea de seamă de trebile casei. Trebuie să judecăm după caracterul oamenilor. Odată merserăm la moșie în satul nostru; asta s'a întâmplat — ca să nu mint — acum vre-o cinsprezece ani. Acolo vedem pe fata starostelui, o fată foarte frumoasă, cu o față blăjîină și simpatică, și nevasta mea ăice cătră mine: „Coco“ — trebuie să știi, că mie așa îmi ăice nevasta — „să luăm pe fata asta cu noi la Petersburg, îmi place foarte mult, Coco“. Eu am șis, „bine, să o luăm. „Se înțelege“ starostele s'a trântit la picioarele noastre și ne-a mulțumit; nu s'a așteptat la un așa noroc. Fata plângea de asemenea ca o nebuună. La început mi-s'a părut lucru cam curios: să părăsească casa părintească nu era tocmai puțin. Destul că fata s'a deprins la noi. Deocamdată am pus-o în odaie cu celelalte fete; a învățat-o ce are de făcut, și ce crezi? Fata s'a deprins cu toate lucrurile, ceea-ce îi plăcuse foarte mult nevastei mele; căpeta o bună simbrie și mai pe urmă, lăsând pe altele la o parte, a luat-o în camera ei, — prin urmare poți vedé căt de bine se afla la noi! Dar' numai ce-i drept, nevasta mea n'a mai avut nici odată o așa fată în casă; era lucrătoare, fără pretenții și ascultătoare, — în sfârșit nu puteai pretende ceva mai mult.

(Va urma.)

catul fundațiilor a fost însărcinat prelungă advocatură și cu exactoratul, mai departe cu purtarea contabilității, fundațiilor și cu inspecționarea realităților din Budapesta.

c) Facerea planurilor pentru zidirea unui bazar, care însă nu e pus în lucrare.

d) Dispozițiuni, ca fiecare stipendist academic să colocozeze în fiecare semestru cel puțin din 2 studii.

e) Examinarea socotelilor purtate de comitet.

f) Strămutarea averii mișcătoare dela Pesta la Sibiu.

Comitetul reprezentanței se compune din d-nii Ioan cav. de Pușcariu, ca președinte, Atanasie Cimponeriu, cassar, Dr. Iosif Gall și Avram Berlogia, membri, afară de acestia mai funcționează în comitet și la reprezentanță ca notar, contabil și inspector al realităților fund. dl George Szerb, avocatul reprezentanței.

Comitetul a îngrijit cu mare zel și acurateță, ca concludse reprezentanței să se pună în lucrare și ca administrațiunea în toate direcțiunile să fie astfel împlinită, încât nu s'a simțit nici o scădere în nici o parte.

Despre această îngrijire a comitetului dau cea mai bună dovadă rațiunile pro 1885.

Consistorul metropolitan le-a examinat cu deamăruntul și le-a provăcut cu clausula de aprobare, substernându-le spre luare la cunoștință, cerând totodată a se da reprezentanței și comitetului absolut.

Spre a se puté pronunța Măritul congres în cunoștință de cauză asupra acestui obiect, eată și rezultatele acestor socoteli:

Table with financial data: Perceptele anului 1885 au fost . 63.156 47. Erogatele . 59.487 86. A fost deci rest de cassă . 3.668 61. Perceptele se compun din restul cassei pro 1884 . 4.434 96. din chirii caselor Nr.ii 13, 8 și 16 în Budapesta . 22.920 96. Din dividende la articli de valoare 35.000 — Pretensiuni încassate . 452 06. Percepte extraordinare (causate la bani elocați și anale vândute) . 349 27. În total . 63.156 47.

Erogatele se împart:

Table with financial data: a) Partea văduvei Gojdu, măritată fl. cr. Nemeshegyi, la dividendele acțiilor de valoare . 3.847 50. b) Dajdia caselor . 3.707 98. c) Întreținerea realităților . 1.242 44. d) Cametele la datorile fundațiilor 10.533 11. e) Spese administrative . 3.390 42. f) Stipendii și ajutoare . 13.042 15. g) Erogațiuni extraordinare: 1. Amortisări din datorii . 17.450 — 2. Competențe erariale, intabulări, timbre etc. . 1.515 43. 3. Spese procesuale . 266 64. 4. Investițiuni . 478 56. 5. Neprevădute . 4.373 63. În total . 50.487 86.

Starea averii la finea anului 1885 se presentă în următoarele:

Table with financial data: A. Active. 1. Trei case în Budapesta în valoare de . 358.132 67. 2. Acții de valoare: a) 100 acții ale primei casse de păstrare patriotice à 6050 fl. 605.000 — b) 20 acții ale morii de vapor „Concordia“ à 590 fl. 11.800 — c) 10 sorți „Tisa“ à 123 fl. 50 cr. face . 1.235 50. 3. Recusite de cancelarie . 2.717 50. 4. Pretențiuni licuide . 5.155 08. În total licuide . 982.679 79.

Afară de acestea mai sînt nelicuide sau dubioase, care în rezultatele finale nu le-am luat în considerare:

Table with financial data: a) Pretențiunea Bogdanovits . 32.635 — b) Chirii improcesuale . 526 50.

Table with financial data: B. Passive. 1. Partea fostei văduve Gojdu cu 3 din 4 părți la dividende după 11 acții ale primei casse de păstrare, representă un capital de . 49.912. 50. 2. Tot pentru văduva 3 din 4 părți din dividende după 20 acții „Concordia“ representă un capital de . 3.850 — 3. Împrumuturile dela fondurile archidiecezane din Sibiu . 172.000 — 4. Datoria la banca comercială din Budapesta . 32.953 — 5. Cauțiunea cassarului . 12.000 — În total . 260.715 88.

Scotându-se passivele din active rămâne la finea anului 1885 un rest de avere licuidă în sumă de 721.963 fl. 91 cr.

Asemônând restul acestei averi licuide la finea anului 1885 cu activele licuide din 1884 în sumă de 662.962 fl. 46 cr. se arată, că în decursul anului 1885 s'a sporit averea cu 59.001 fl. 45 cr.

Numărul stipendiștilor în anul 1871 a fost 4 cu suma de 600 fl., au crescut din an în an și numărul lor și al sumelor împărțite,

până-ce în anul 1885 numărul stipendiștilor a fost 77, eară al sumei împărțite 13.042 fl. 15 cr.

Pe baza acestor date subscria comisiune face următoarele propuneri:

Urmează propunerile comisiei, ca consistorul să iee la cunoștință socotelile fundațiilor, să dee absolutriu pentru socotelile fundațiilor pro 1885 și să se exprime mulțumită protocolară atât reprezentanței, cât și comitetului, care în frunte cu dl cav. de Pușcariu s'au îngrijit de fundațiunea aceasta ca de averea lor proprie.

Raportul este subscris de d-nii Ioan Petric ca președinte și Ioan Lengher ca raportor al comisiei.

Ședința XII. dela 11/23 Octombrie.

Ședința se deschide la 4 oare d. am. Președinte: Episcopul Mețianu. După cetirea și autenticarea protocolului ședinței de înainte de ameași, deputatul cav. de Pușcariu presentă o propunere, după care acei deputați congresuali, care sînt aleși în câte două cercuri, să fie poțitiți a opta pentru unul din acele cercuri înainte de întrunirea congresului. Propunerea se predă comisiiu organizătoare.

Urmând la ordinea șilii raportul comisiiu bisericesci, aceea raportează prin referentul ei Dr. G. Popovici asupra raportului general al consistorului metropolitan, ca senat strins bisericesc. După cetirea întregului raport consistorial, acela se primesce drept basă la dezbaterea specială și se aclude la protocol.

În special comisiunea bisericească propune: congresul să-și exprime dorința, ca consistorul metropolitan să stăruie, ca actele intrate în decursul anului să se rezolveze până la ședințele consistorului. Se primesce.

Propunerea comisiiu cu privire la compunerea formularelor uniforme pentru datele statistice, din care se rezultă evident starea religioasă-morală a populațiunii, de asemenea se primesce.

În privința concubinatelor se hotărăse, ca consistorul metropolitan să soliciteze dela înaltul guvern răspunsul la reprezentațiunea ce i'a adresat în cauza aceasta.

Propunerea comisiiu privitoare la edarea cărților bisericesci cu litere latine a produs o discuțiune mai lungă, la care au luat parte Stănescu, Mangra, Hania, Rotar și Popea. S'a adus apoi hotărîrea, ca Sil. sinod episcopesc să fie rugat, ca în sesiunea viitoare a congresului să-și comunice votul seu în cauza aceasta, eară până atunci consistorul metropolitan să grijească, ca bisericele se aibă cărțile de lipsă.

Tot așa s'a primit propunerea comisiiu și privitor la înființarea unei academii teologice. După o discuțiune mai scurtă, în decursul căreia deputatul Mangra propune, ca consistorul metropolitan să se present în sesiunea proximă congresuală cu un fel de proiect de budget pentru înființarea academiei, s'a luat următorul conclud: După-ce s'au ascultat părerile singuraticelor eparchii în cauza aceasta, acelea să se împărțesească cu P. S. sinod episcopesc, care la proxima sesiune congresuală să-și comunice votul seu relativ la realizarea acestei idei.

Cu privire la reprezentațiunea adresată de consistorul metropolitan cătră ministerul comun de războiu pentru egala îndreptățire a clerului militar greco-oriental cu clerul celoralte confesiuni, la propunerea comisiiu bisericesci, congresul ia următorul conclud: Consistorul metropolitan se avisează a se pune în conțelegere cu consistorul metropolitan din Cernăuți și eventual din Carloveț și la timp oportun să se facă din nou pașii necesari în această cauză la locul competent.

Comisiunea specială pentru afacerile de despărțire ale comunelor mixte din diecesele Arad și Caransebeș, raportează prin referentul ei Hamzea. După-ce dl V. Babeș mai dă nisece deslușiri privitoare la cheltueile despărțirii, se primesc toate propunerile comisiiu cu adausul propus de Rotariu, ca congresul să voteze recunoștință membrilor delegațiunii pentru activitatea ce au desvoltat-o până acum. Tot la propunerea comisiiu, în delegațiune se aleg pentru viitor: Metropolitanul ca președinte, episcopul Aradului ca vice-președinte și domnii Dr. Ios. Gall, Vincențiu Babeș, Antoniu Mocioni, I. Bartolomei și Ioan Lengher.

Ședința se ridică la 6 oare seara. Proxima ședința șilua următoare la 9 oare înainte de ameași.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

De lângă Hațeg, în 16 Octombrie 1888.

(Urmare.)

Dar' la obiect:

Domnii „Mai mulți“ îmi dau și mai frumoase epitete. Mă fac de tot rătăcios, denunțator chiar și tare inferior în gradul de cultură și civilizațiune.

După logica d-lor „Mai mulți“ poate-că voui și fi. Ce mai știi? Căci d-lor, în truția deșcartă ce-i caracterizează, din corespondența mea își fac haz și își preamăresc primarul, ăicend: „ . . . care după căt s'a putut în împregiurările grele, în care trăim, și-a făcut datorința“.

Domnii „Mai mulți“, cum se vede, și-au uitat și logica și gramatica limbii române, căci, rogu-vé d-lor „Mai mulți“, d-voastră, vorbind de „împregiurările grele“ în present — veți verbul „trăim“ — datorința făcută numai de present o puteți afirma sau lega, prin urmare d-voastră înșiv recunoașteți, că deu primarul d-voastre în trecut nu și-a împlinit datorința, ci cel mult dela publicarea corespondenței mele încoace.

Veței unde duce truția și gradul d-voastre de superioritate în cultură și civilizațiune? Să vé fie de bine!

Dic domnii „Mai mulți“: „E adevărat, că actualul nostru primar funcționează ca atare de 15 ani, dar' n'a fost ales de străini“. Dovadă sînt protocoalele de alegere din anii 1873, 1877 și 1883. O fi fost! Dar' eu nu cred, și eată pentru-ce:

În numărul 15—740 din 1873 al șiarului „Federațiunea“, ce apărea în Pesta sub redacțiunea d-lui Alexandru Roman, s'a publicat, și de nimenea încă nu s'a desmintit ca privire la alegerea primarului d-voastre — iertați că vé folosesc conceptul, căci așa ăiceți: „primarul nostru“ — tot decursul alegerii, ear' conform aceleia străinii l-au ales. Pentru a fi scurt, voui cita din acea corespondență numai următoarele: „Hațeg, în zilele ultime ale lui Faur“.

„Comitetul municipal consistă din 48 membri așadară 36 Români, 12 străini“

„În 19 Februarie magistratul nostru răsară la moment ca bureți după ploaie. Majoritatea comisiiu candidătoare, adică cei trei Unguri și cu comitele, delătură prin cel mai cras arbitriu pe toți concurenții, care au displicaut atotputernicia lor. . . Membrii români ai comitetului subștern un protest energetic . . . se retrag cu toții dela alegere. Atunci pășese la mijloc . . . și recrutând încă vre-o 4 Români dintre membrii comitetului, — dimpreună cu cei 12 viriliști neromâni, — după bunul lor plac, și călcând legea în modul cel mai flagrant, aleg, respective denumesc de consul pe Ambrosiu Bėrsan, omul angajeamentelor, omul, de care mai tare s'a ferit poporul, nu pentru-că doară nu ar fi calificat, ci tocmai pentru-că e prea calificat; nu pentru-că doară nu ar fi Român, ci pentru-că de mult, pe când nici nu se vorbia de organizare, a început a țese la comploturi, a se viri sub coada Ungurilor din crescut până în tâlpi, încât . . . n'a votisat pentru dînsul — cu puțină și foarte neînsemnată excepțiune — decât numai Ungurii. . . Astfel noi avem personalul magistratual ales pentru noi fără de noi și contra voinței noastre.“

Cine nu crede sau voese să știe tot, placă-i a ceti întreg articolul din „Federațiunea“.

Oare după acestea, d-lor „Mai mulți“, să vé se creadă d-voastre ceva din cele înșirate în lunga-vé corespondență?

Eu mă îndoesc, căci d-voastră, care sînteți mai toți acolo la magistratură, ar fi trebuit să eștiți la lumină cu date oficioase, ear' nu cu vorbe goale.

ăiceți, că dacă vé căde școala de fetițe, la aceea partea leului o voui avé eu? La asta numai atât vé reflectez: sînteți foarte ușori la vorbe și de aceea spornici; vé place a denunța, și nu vé invidiez, că așa vé este firea, și știu, că „năravul din fire n'are lecuire.“ V'ați prea deochiat, d-lor „Mai mulți“, și sînteți cu mult mai cunoscuți, decât să vé creadă cineva denunțările.

Vorbiți, d-lor „Mai mulți“, și d-voastră de solidaritate, și încă națională? Vé rog, cetiți întreg articolul din „Federațiunea“ și nu abusați a lua îndeșert cuvântul națiune și nu mai vorbiți nici de „pregătire de terene . . .“ prin alții, ci dacă cugetați, că nu e prea târziu, îndreptați-vé, căci eu nu vreau să ne prăpădim, ci să trăim și să fim de model în cele bune, căci astfel ne e rassa și n'avem să imităm în toate curentul modern.

ăiceți și recunoașteți, că deficitul opidului Hațeg întru adevăr astăzi e acut, și afirmați, că nu se trage nici decum dela administrarea primarului actual, ci dela a celor laudați de mine, căci la anul 1873, când vé s'a ales primarul actual, în cassa comunală s'ar fi aflat în numărar numai 36 fl. și un deficit de 4000 fl. — că lefurile oficialilor și ale servitorilor nu erau plătite pe câte 1—3 ani și că toate acestea au cădut în sarcina primarului de astăzi; că tot acesta a trebuit să plătească și bisericeii rom.-cat. pentru dreptul de pășunat până în anul 1869 suma de 1400 fl. În toate spuneți neadevăr, pentru-că averea activă în bani gata, obligațiuni de stat și private ale opidului, la anul 1873 a fost de 15,373 fl. v. a., ear' oficialilor și servitorilor sau altor creditori n'a fost dator opidul nici cu un crucer. Trăesc încă mulți din acei oficiali

și servitori, acestea pot mărturisii. Sânt oameni de toată onoarea. Pretensiunea bisericeii rom.-cat. s'a statorit judecătoreșce în urma unui proces finit sub primării actual, și ce e drept, s'a plătit sub d-voastră dar' cum? Biserica rom.-cat. a executat și a vëndut obligațiunile de stat ale comunei, păstrate sub administrația vechilor primari, și le-a vëndut la bursă. Despre aceasta sînt acte oficioase la tribunalul reg. din Deva, precum și la judecătoria reg. cercușă din Hațeg și chiar în arhivul magistratului, căci din cassa opidană s'au luat și executat obligațiunile chiar sub actualul d-voastră primar. Deci nu vé puteți și nu-i puteți nici d-sale atribui vre-un merit în salvarea opidului de ruină. ăiceți, că sub primării vechi se administrau vămile opidului în regie? Vé conced, că s'a întemplat și aceea, dar' deoarece nu s'puneți d-voastră când se întempla aceea, voui spune eu: atunci când se întempla o epidemie de vite, căci nu se căpetau aréndași, precum și atunci, când între aréndași expresi și cei secreți se făceau învoeli, ca la exaréndarea licitativă a vămilor să nu le urece. Sânt martori demni de toată credința, care pot dovédi așertiunile mele. Dacă poțitiți, vé dovedesc.

ăiceți, că sub primării vechi vama aducea „un venit de 7—8 mii fl. și în cassa comunală întrau 2—3 mii fl.“

Să fie! Ceea-ce de altmintrelea nu este, pentru-că în alt loc d-voastră ăiceți, că vama a fost 10,000 fl. și acum e 5000 fl., ceea-ce ear' nu e adevărat, dar' cum ăice, să fie! Primării vechi căpetau 7—8000 și chiar 10,000 fl. și în cassa întrau 2—3000 fl., la primarul d-voastre întra în cassa comunală 5000 fl. Așa ăiceți d-voastră. Acum fiind asta odată statorit pe baza recunoașterii d-voastre, rogu-vé să-mi spuneți: căt profit a făcut și face pe an primarul d-voastre opidului? Și cătă daună au făcut primării vechi? După-ce îmi veți fi rezolvat aceste teme grele, apoi întoarceți foaia și-mi faceți socoata: la câte mii de fl. a crescut capitalul elocat din venitele opidului sub primării vechi? Și ce s'a elocat sub administrația actualului d-voastre primar, când venitele intrate au fost mai mari? Eu știu, că sub ultimul nimic.

Dacă-mi veți rezolve aceste întrebări în favorul primarului d-voastre, vé conced în semn de recunoștință, că șcitiți românește. „Difficile est satyram non scribere“.

D-nii „Mai mulți“ ăice, că n'au dat preste nici o urmă de îmbunătățire făcută sub primării vechi și nici că au cunoștință de așa ceva, și apoi continuând se coreg, și totuși recunosc o îmbunătățire și adică, că: „s'au îngropat drepturile cetățenilor fostilor grănițeri pentru totdeauna, contopindu-se în avere comunală, adică averea acestora s'a adus în o stare atât de confusă, încât să nu o poată descurca om pămîntean“. Și chemând pe D-șeu martor, exclamă: „Și șeu sub guvernul de atunci multe lucruri bune s'ar fi putut face!“

(Va urma.)

CRONICĂ.

Congresul național-bisericesc și-a terminat agendele sale ieri seara. O parte mare dintre deputați a plecat cu trenul de a-seară, între care și domnii Dr. Alexandru, Antoniu, Eugen și Zeno Mocioni.

Camera advocațiilor din Sibiu aduce la cunoștință, că fiind avocatul din Mediaș Iuliu Mauskch numit de notar public, s'a șters din lista acestei camere; ear' avocatul Iosif Leményi și-a mutat locuința din Elisabetopole la Mediaș. — Camera advocațiilor din Oradea mare face cunoscut, că sub avocatul Emeric Osyváth, fiind numit de abjudecat reg., s'a șters din lista acelei camere.

Maghiarisare de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarea schimbare de nume: Stefan Bencsunk în „Kékei“.

Necrolog. Reverendissimul domn asessor consistorial Zaharia Boiu a îndurat o pierdere ireparabilă. Venerabilul seu părinte, vechiul și stimatul preot și protopresbiter emeritat în Sighișoara Zaharia Boiu senior, a încetat din viață. Jalnică sa familie ne trimite următorul anunț funebru:

Cu inima frântă de durere aducem la cunoștința tuturor amicilor și cunoscuților, că preaiubitul nostru părinte, respective moș: Zaharia Boiu senior, paroch primar gr.-or. în Sighișoara și protopresbiter emer., după un serviciu prestat cu mare abnegațiune și devotament bisericeii sale în timp de 65 ani ca preot și protopresbiter, și-a dat nobilul seu suflet în mâinele Creatorului, astăzi la 9 oare a. m., în al 89-lea an al vieții sale. Rămășițele pămîntesci ale iubitului defunct se vor petrece la repausul etern Vineri, în 14 Octombrie a. c. la 2 oare d. a. Sighișoara, 11 Octombrie 1888. Zaharia Boiu iunior, protopresbiter și asessor consist. Măriuca Boiu căs. Busuioc, Dumitru Boiu, măiestru măsar, Maria Boiu ved. Ciceiu, Ioana Boiu căs. Moldovan, ca fii și fice. Caliope Boiu născ. Demian, Demetriu Moldovan, administrator prot., Daniil Busuioc, econom, ca noră și gineri, și numeroși nepoți și strănepoți. Exprimăm condolențele noastre sincere.

Reverendissimul domn Eusebiu Cărticea, canonic în Gherla, a fost numit rector seminarial al teologilor de acolo în locul Reverendissimului domn Demetriu Coroian.

În seminarul teologic din Gherla a fost numit profesor al hîghienei și pe acest an un Armean, anume Dr. Bányai Kristóf, care, lucru firesc, nesciind românește propune în limba maghiară. De va ajunge la cunoștința baronului Bánffy, Doamne, că ciudă îi va fi. Dar' de ce n'a fost dl. Dr. Negruț denumit, care e Român și n'ar fi propus în limba lui Arpád?? Curios lucru!

La preparandia din Gherla a fost numit prim-profesor în locul d-nului V. Gr. Borgovan, care s'a mutat în Brăila, dl. Basiliu Les, student absolut în teologie din seminarul teologic central din Budapesta.

Bar. Gabriel Kemény, fost ministru de comunicație ungar, a murit alaltăieri după ameați la moștile lui din Ajpácskő. Baronul Kemény s'a născut în Ciongrad, la anul 1830. El a fost și publicist. În parlament a intrat pentru întâia dată la anul 1863, fiind ales de deputat în Sibiu, ca partisanul lui Deák. La 1872 sub Lonyai a fost guvernamental și a condus țiarul politic „Korunk”. Sub Tisza a fost mai întâiu secretar de stat în ministerul de interne și nu preste mult a devenit ministru de comunicație.

Culesul viilor în Sibiu. Ieri a fost culesul viilor pe „Alten Berg”. Timpul a fost favorabil.

Lup turbat. Ni se scrie din Săsciori, lângă Sebeșul-săseșc. În noaptea spre 24 l. c. st. n. un lup turbat a mușcat pe mai mulți păstori, care se aflau pe câmp cu oile. Pe un om bătrân din Săsciori, care se afla cu vitele pe la „cetatea” Săsciorilor, l'a atacat și l'a rupt nasul, buza deasupra și o parte din obrazul stîng.

Condamnați pentru duel. Trib. reg. din Budapesta a condamnat pe deputatul G. Ugron la cinci și pe A. Bokros la șese luni închisoare de stat pentru delictul dueldului. Ugron a apelat, ear' Bokros s'a mulțumit cu pedeapsa dictată.

Copil mîncat de viu. Maria Dumitru Voicu din comuna Stroană-Dobreni, județul Ilfov, în România, ducându-se la fîntînă să iee apă, a lăsat pe prisa casei un băiat abia născut de o lună. Când a venit dela fîntînă a găsit copilul mîncat de un rimător, și după puțin timp copilul a încetat din viață.

Noul consul românesc la Budapesta, dl. Alexandru I. Ghica, a primit dela Maiestatea Sa Împăratul-Rege al Austro-Ungariei obicinuita Exequatoria.

Albanezii. Cetim în „Schipetari”, țiar din Bucuresci: Săptămînila trecute partidul național albanez din Coreea, în virtutea drepturilor sale naționale, a hotărît a face serviciul divin în limba poporului. Arhiepiscopul grec opunându-se la aceasta, s'a iscat conflict între partidul Grecomanilor și partidul național. Atunci Preașfinția Sa, vedîndu-se în neputință de a executa voința sa cu propriile forțe, de oare-ce majoritatea era pe partea partidului național, a recurs la autoritate, aducînd gendarmeria. Astfel prin concursul acesteia, cu ușile templului dumnezeesc pîzite de santinele, a sîvîrșit slujba dumnezească în limba grecească. Majoritatea poporului albanez retrăgîndu-se, s'a dus pe la celelalte biserici, unde se slujește albanește, rămînînd episcopul cu gendarmeria și Grecomanii sei spre a se ruga în limba Deilor. Tot în acest interval Albanezii, care au început a cunoaște, că educaținea și limba grecească nu sînt de nici un folos, au strins toate cărțile grecești și în mijlocul stradei le deteără foc. O ură nederisită s'a născut în sinul poporului albanez asupra Grecomanilor mișei, această ură merge crescînd în toate orașele și cătunele albane-române, și ne temem, că dacă clerul și Grecomanii nu vor ceda voinței poporului, încurînd putem au căi cîntecul iataganului, ceea-ce ar fi destul de trist și răspunderea va căde asupra nemerniciei grecești; în ori-ce cas sperăm, că poporul albane-român va scîpa încurînd de acesti sbrici ce se cheamă clerul grecesc. Atunci iubirea și credința va domni între frați și lumea va recunoaște, că în Albano-Macedonia nu există nici un picior de Grec.

VARIETĂȚI.

(Duel între femei.) Pădurea Meudon, lângă Paris, a fost teatrul unei întâlniri cu sabia între două doamne din societatea pariziană. Întîlnirea n'a avut nici un rezultat fust-nest. Cele două doamne au fost surprinse înainte de a se începe lupta, duse la poliție și admoniate aspru. Săbilele, de o valoare mare, au fost confiscate. Causa dueldului e o afacere amorosă. După o mică pîrueală între cele două rivale, s'a hotărît o întîlnire pe teren, care n'a avut loc, după-cum am spus.

(Un bandit ucis de o femeie.) Leon Higwai, un spăimîntător bandit, care de multă vreme cutriera țînutul Herville din statul Kansas, în America, ucînd și prădînd călătorii și dînd foc la case, a fost de curînd ucis de o femeie tînără și frumoasă, doamna Lizie Hoy.

Banditul intră într'o dimineață în casa ei, pe cînd se afla singură, și-i dîse:

— „D-nă, ești în puterea mea, ai să-mi dai tot ce voui cere.”

— „Și ce cerei d-ta?” Îi întrebă femeia fără să se înspăimînte.

— „Puțină dragoste mai întăiu și pe urmă ceva bani de chelueală.”

— „Puțin lucruri ceri, răspunse dînsa, prefăcîndu-se că caută niște chei. Viteji ca d-ta trebuie să rîspîlăiești cu ceva mai mult.”

Ea se apropiase pe nesimțite de un colț al camerii, unde se afla o pușcă încărcată.

Mai înainte ca banditul să aibă vreme să sară la dînsa, îi trimise un glonț, care din nefericire lovi numai pîretele.

Atunci se întemplă o scenă oribilă.

Banditul scoase un cuțit din buzunar și merse rîdînd asupra femeii, pe care o rîpi în frunte. Sîngele începîu a-i curge stropînd mobilele. Ea se prefăcu că pică și ridică pușca ce căduse jos. O apucă de țeve și isbi cu butucul cu atîta putere în capul banditului, încât acesta cădu zăpăcit la pămînt.

Îi rămase însă atîta putere ca să se te rîscă la fereastră și sări în curte. Aci încălecă pe cal și o luă la fugă.

Cînd oamenii din oraș au aușit de întemplare, s'au luat după el; căutără o jumătate de țî și l' găsiră mort într'un șanț. Teasta capului îi era crepată din frunte pînă în dreptul ceii.

Rana d-nei Hoy nu e gravă.

Guvernul din Kansas a decis să-i dea o medalie, pentru-că a scăpat țeara de un așa bandit periculos.

(Un mic diplomat.) Păcălă are slăbiciunea, de a voi să se arete mai presus de ceea-ce este, și copiii sei au învățat și ei obiceiul acesta dela dînsul.

De curînd se afla în Cismigiu cu băiatul lui cel mai mare. Păcălă se puse pe o bancă să citească un jurnal, ear' copilul alerga prin grădina, jucîndu-se cu alți băieți.

Cînd se întoarse îl întrebă:

— „Ei, te-ai jucat?”

— „Da, tată.”

— „Ce ai spus băieților?”

— „Ca să arăt că sînt boer, nu le-am spus că îmi ești tată, le-am spus că îmi ești slugă.”

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

(De ieri.)

Budapesta, 24 Octomvrie n. (Conferența orașelor libere în cestiunea regalilor). 22 orașe libere și-au trimis reprezentanți. Acel din Cașovia accentuează, că nu s'a făcut întrunirea din punct de vedere opozițional, ci numai pentru apărarea intereselor proprii, apoi depune proiectul Cașoviei, care propune, ca regalile să rămîna în mîinile orașelor libere. Dobrișînul nu se alătură propunerii Cașoviei, ci propune: ca gravaminele orașelor să se aducă la cunoștința ministrului, care, speră, că le va lua în considerare. Alba-regală dîce, că astădi nu se poate scî căt venit au orașele din dreptul de cărcimărit, de aceea nu se poate scî cum să se predea aceasta statului. Statul să țînă cestiunea cinci ani de țîle în suspens, ear' după aceea să le rîscumpere după o cheie comună. Propune mai departe să se ducă reprezentanții orașelor libere reg. corporativ la ministrul și să-i prezenteze gravaminele acestora. Pojonul se alătură propunerii acesteia cu observarea, că afacerea numai după cinci ani se poate precisa. Aradul încă primesce propunerea. Ședința se continuă.

Ajnăcskő, 24 Octomvrie n. Fostul ministru de comunicație baronul Gavriil Kemény a murit astădi după ameați.

Viena, 24 Octomvrie n. Ministrul de finance a prezentat proiectul de budget pro 1889. Cheltuelile sînt preliminate cu 538,345.786 fl., ear' venitele cu 538,511.245 fl. La o casă ce se clădește acuma s'a dărîmat un zid, care cădînd pe lucrători, a omorît 4 și a rînit 21 de persoane.

(De azi.) Budapesta, 25 Octomvrie nou. După o consultare de 4 1/2 oare, Curia a respins cererea de nulitate în procesul generalului Traian Doda.

Bucuresci, 25 Octomvrie n. La alegerile pentru camera în colegiul electoral întăiu, dintre cele 49 alegeri cunoscute pînă acum, 45 de deputați cad pe partidul guvernamental-conservator și 4 pe opoziția liberală. Alegerile din Bucuresci au reușit în favorul guvernului.

*) Sosite după încheierea foii. Red.

Bibliografie.

A eșit de sub tipar volumul I. din Istoria Romanilor din Dacia-Traiană, de A. D. Xenopol, profesor la universitatea din Iași. Volumul expune în mod critic istoria formalității naționalității românești din timpurile cele mai vechi pînă la întrunirea principatelor. Este împărțit în 4 capitole: I. Dacia anti-romană, II. Dacia sub Romani, III. Năvîlirea barbarilor, perioada I. Români în munți. IV. Perioada II. începuturi de stat. Mai bine de o mie de note cuprinde bogatul material istoric, din care a fost culesă expunerea.

Volumurile viitoare vor apăre în intervale de 6 luni și vor cuprinde în materiile următoare: Volumul II.: Dela descălecarea pînă la Mihai Viteazul. Volumul III.: Dela Mihai Viteazul pînă la Matei Basarab și Vasile Lupul. Volumul IV.: Dela Matei Basarab și Vasile Lupul pînă la Fanarioși. Volumul V.: Epoca Fanarioșilor. Volumul VI.: Istoria contemporană dela 1821—1862 și indicele.

O largă parte este consacrată istoriei Romanilor dintre Carpați.

„Învîțătorul popular”, publicare limbistică săptămînală. Metodă pentru a învăța singur a scrie și a vorbi limba franceză. Abonamentul pentru un an (curs complet) lei noi 30, pentru 2 luni lei noi 5. Se trimite după cerere un număr specimen contra 50 bani în mărci postale. Redactor L. Lévéque, strada Dorobanșilor, Nr. 133. Bucuresci.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitatiuni:

— 9 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Szilard Fölre în Oloșag de cătră executorul jud. din Lugoj.

— 3 Februarie st. n. 1889 imobilele lui Constantiu Popescu în Moldova-nouă de cătră judecătoria cerc. din Oraviczabánya.

— 15 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Jefta Katanits de cătră judecătoria cercuală din Verșeț.

— 27 Decemvrie st. n. a. c. imobilele lui Samoila Stern de cătră judecătoria cerc. din Oșorheiu.

— 27 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Antoniu Salamon din Reti de cătră judecătoria cerc. din Sepși-Sân-Georgiu.

Edict:

A se insinua pretensiunile în 45 de țîle: — la rîmasul după Andreiu Retscher (din Gârbova) la tribunalul reg. din Sibiu.

Concurs în provincie:

— Contra Leopold Pollák, comerciant în Arad. Conc. cms. Mihail Bilkei Papp; massa crt. Ludovic Vizer. Term. de ins. 26 Noemvrie n.; proced. de licid. 10 Decemvrie n.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Jászapát, cu salariu de 500 fl. și relut de curtur. — A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Szirák, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de curtur. — A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de practicant în drept cu diurnă la judecătoria cerc. din Nagyvárdvidék și unul la cea din Margita — A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de conducător elasa a III-a de cătră țînduarea judecătoria cerc. din Șimleu-Silvaniei, cu salariu de 800 fl. și 200 fl. relut de curtur. — A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de practicant în drept cu diurnă la judecătoria cerc. din Kun-Szent-Márton. — A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 25 Octomvrie, 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vîntului. Values: 752.4, +4.6, -3.3, +3.0, +3.0, NNW.

Din țeară, 23 Octomvrie, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Vîntul. Values for Sîltmar, Oradea-mare, Cluj, Orșova, Timișoara, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 25 Octomvrie n. Hotel „Împăratul Romanilor”. Iuliu Reiter, din Viena; Iosif Bohn, din Alba-Iulia, comercianți. Ioan Mateschia din Delva. Jurchescu, proprietar din Abrud. Hotel „Meltzer”. Bela Vayda, Frideric Franck, ambii din Budapesta, călători. Nicolau Vlad, medicinist; Baresay, călător, ambii din Viena.

Economie.

Secuestrarea liniei ferate Lemberg—Cernăuți—Iași. Eată jurnalul consiliului de ministri ai României cu privire la secuestrarea acestei linii:

Consiliul de ministri în ședința sa dela 5 Octomvrie v. 1887

avînd în vedere referatul d-lui ministru al lucrărilor publice Nr. 10.115, prin care propune înființarea secuestrului de cătră stat pe liniile române exploatate de compania Lemberg—Cernăuți—Iași;

considerănd, că compturile de exploatare a liniilor române administrate de compania Lemberg—Cernăuți—Iași, nu sînt întemeiate pe înregstrări făcute în conformitate cu o țîner regulată de scripțe în comptabilitate, că nu sînt însoțite de acte justificative și că conțin numeroase neregularități;

considerănd, că statul se află pus în imposibilitate de a controla și verifica aceste compturi, de vreme-ce la sediul comitetului dirigent, organ legal al societății la Bucuresci, nu se află o comptabilitate proprie și deosebită pentru liniile române;

considerănd, că în acest fapt rezultă numeroase neajunsuri în detrimentul statului; considerănd, că contrar dispozițiilor art. 15 al actului de concesiune și contrar sentenței arbitrale din 15 Maiu 1872, liniile române nu au o administrație proprie și deosebită, comitetul dirigent din Bucuresci și direcținea de exploatare din Iași fiind nișce organe fără puteri și care există numai de formă;

considerănd, că contrar numeroaselor invitări ale guvernului, concesiarii au refuzat întotdeauna a se conforma stipulațiunilor art. 6 relativ la materialul rulant;

considerănd într'un mod general reaua administrație a liniilor române de cătră compania Lemberg—Cernăuți—Iași, constatată atît din compturile de exploatare pe anul 1887, cît și din acelea ale anilor precedenți;

avînd în vedere art. 30 al actului de concesiune;

Decidem:

Liniile române ale companiei Lemberg—Cernăuți—Iași se vor secuestra pe risicul și pericolul concesiionarilor.

Secuestrul se va înființa în țîua de 18 Octomvrie v. 1888, la orele 12 din țî.

Dl ministru al lucrărilor publice este însărcinat cu aplicaținea secuestrului și se numesce ca executor de sechestru D. G. I. Duca, director general al căilor ferate ale statului, și în cas de împedecare a d-lui Duca, D. E. Miculescu, sub-director general în aceeași administrație.

Ori-ce drept de administrație și de exploataținea a comitetului dirigent din Bucuresci și a directorului de exploatare din Iași încetează dela data de 18 Octomvrie v. 1888, la orele 12 din țî.

Toți funcționarii liniilor secuestrate sînt puși sub ordinele executorului de secuestru din țîua intrării sale în funcțiune.

Această decisiune va fi publicată: în țeară în „Monitorul-Oficial”; la Viena în jurnalele „Fremdenblatt”, „Presse”, „Neue Freie Presse” și la Londra în jurnalele „Times” și „Daily-News”.

Dl ministru al lucrărilor publice este autorizat să execute dispozițiunile prezentului jurnal.

Th. Rosetti, P. P. Carp, Al B. Știrbeiu, General C. Barozzi, M. Germani, Al. Marghiloman.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 9 și 10 Octomvrie st. v. 1888. Grozovici lui Focșeneanu, gr. 3500 hect., 11.— lei. Dumitriadi lui Focșeneanu, orz 1850 hect., 5.65 lei. Eisenstein lui G. Mendl, sîcără 3000 hect., 5.80 lei. Vrionis lui G. Mendl, grâu 2000 hect., 12.— lei. Vrionis lui G. Mendl, sîcără 2000 hect., 6.75 lei. Vrionis lui G. Mendl, sîcără 1500 hect., 6.10 lei. Vrionis lui G. Mendl, sîcără 1500 hect., 6.05 lei. Agio 1.55%.

Prețul mărfurilor.

Piața din Timișoara, 22 Octomvrie. Prețurile cerealelor computate după maza metrică. Grâu fl. 7.— 7.05. Sîcără fl. 4.60—4.70. Orz fl. 5.— 5.10. Ovês mercantil fl. 4.20—4.40. Ovês vînturat fl. 4.50—4.60. Meiu fl. 3.75—3.80. Spirit, comun per 10,000 litre fl. 18.— 18.50. Spirit rafinat per 10,000 litre fl. 19.— 19.50.

Tîrgul de rîmători în Steinhubach. În 23 Octomvrie n. s'a notat: unguresci bîtrâni grei 48.— cr. pînă 49.— cr. unguresci grei, tîneri 50.— cr. pînă 50 1/2 cr., de mijloc 50.— cr. pînă 50 1/2 cr., ușori 50.— cr. pînă 51.— cr., marfă țărănească, grea 48.— cr. pînă 49 1/2 cr., de mijloc 48.— cr. pînă 49 1/2 cr., ușoară 49.— cr. pînă 50.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. pînă — cr., transito ușori — cr. pînă — cr., transito sîrbesci grei 48 1/2 cr. pînă 49 1/2 cr., transito de mijloc 48.— cr. pînă 49.— cr., transito ușori 47.— cr. pînă 48.— cr., îng rîșăși cu ghindă — cr. pînă — cr., cr. per 4% compenți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 23 Oct. 1888.

Table with 4 columns: Sîmînje, Calitatea per hect., Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 chilogr. Values for Grâu, Bîntînesc, nou, Grâu dela Tisa, Grâu de Pesta, Grâu de Alba-regală, Grâu de Bácska, Unguresc de Nord.

Table with 4 columns: Sîmînje, Soțul, Calitatea per hect., Prețul per 100 chilogr. Values for Sîcără, Orz, Ovês, Căcuruz (porumb), Hrișcă.

Table with 4 columns: Sîmînje, Soțul, Calitatea per hect., Prețul per 100 chilogr. Values for Grâu, Căcuruz, Ovês.

Table with 4 columns: Produse diverse, Soțul, Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 chilogr. Values for Sem. de trif., Lucernă unguresc, hîrtie franceză, hîrtie italiană, roșie, roșu, Oile de rap., Oile de in, Uns. de porc, Sîlînă, Sîmînă, Prune, Licier, Nucii, Gogoși, Miere, Căcără, Spirit, Drojdiuțe de spirit.

Cursul pieții din Sibiu.

din 25 Octomvrie st. n. 1888. Hîrtie monetă română . . . Cump. 9.30 vînd. 9.35 Lire turcesci 10.90 „ 11.— Imperiali 9.93 „ 10.— Ruble rusesci 1.25 „ 1.28

Bursa de Budapesta

din 24 Octomvrie st. n. 1888. Rentă de aur ung. 6% 101.16 „ „ 4% 92.25 „ hîrtie 5% 146.50 Împrumutul căilor ferate ung. 97.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 97.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 115.— Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 104.50 Bonuri rurale ung. 104.50 „ „ cu cl. de sortare 104.— „ „ bîntînesc-timigene 104.50 „ „ cu cl. de sortare 104.— „ „ transilvane 104.25 „ „ croato-slavone 104.— Despăgubire pentru dijna ung. de viu 99.50 Împrumut cu premiu ung. 130.— Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 123.— Renta de hîrtie austriacă 82.25 „ „ argint austriacă 82.60 „ „ aur austriacă 109.50 Losurile austr. din 1860 140.25 Acțiunile băncii austro-ungare 870.— „ „ de credit ung. 305.75 „ „ austr. 312.20 Scrieri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina” 102.— Argintul 130.— Galbeni împărțiteci 5.78 Napoleon-d'ori 9.64 Mărci 100 imp. germane 59.55 Londra 10 Livres sterlingi 121.70

Bursa de Viena

din 24 Octomvrie st. n. 1888. Renta de aur ung. 6% 101.10 „ „ 4% 92.20 „ hîrtie 5% 146.50 Împrumutul căilor ferate ung. 97.90 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 97.90 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 115.25 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 104.60 Bonuri rurale ung. 104.40 „ „ cu cl. de sortare 104.— „ „ bîntînesc-timigene 104.40 „ „ cu cl. de sortare 104.40 „ „ transilvane 104.50 „ „ croato-slavone 104.— Despăgubire pentru dijna ung. de viu 99.50 Împrumut cu premiu ung. 130.— Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 123.50 Renta de hîrtie austriacă 82.70 „ „ argint austriacă 82.20 „ „ aur austriacă 110.05 Losuri austr. din 1860 140.25 Acțiunile băncii austro-ungare 870.— „ „ de credit ung. 305.25 „ „ austr. 311.70 Argintul 130.— Galbeni împărțiteci 5.78 Napoleon-d'ori 9.65 Mărci 100 imp. germane 59.60 Londra 10 Livres sterlingi 121.60

Bursa de Bucuresci.

23 Octomvrie. — 4 oare p. m. Cassa Ultim Renta rom. per 1875 5% 94.— Renta română amort. 5% 94 1/2 (Schuldverschreib.). Oblig. de Stat. C. F. R. 6% 98 3/4 Renta rom. (Kur. conv.) 6% 84— Împrumutul municipal 5% 107.— Scrieri func. rurale 7% 96 3/4 Idem urbane 7% 105.— „ 6% 101.— „ 5% 93.— Banca Naț. (500 lei vîrs. intr.) Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.). Soc. de Asig. Naț. (200 lei vîrs.). S. cred. mob. r. (250 lei vîrs.). Soc. r. de con. (250 lei vîrs.). Oblig. Casii Pensiunilor 2.05 Schimb Londra 3 luni Paris 3 luni Berlin 3 luni Viena Agio

Redactor responsabil: Septimiu Albin.

